

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego W CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

Po zgonie Józefa Stalina Bolesław Bierut wyraził ból i współczucie narodu polskiego

W dniu 6 marca 1953 r. Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesław Bierut złożył w imieniu narodu polskiego na ręce ambasadora Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce, A. A. Sobolewa wyrazy najgłębszego bólu i współczucia z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Stalina, przekazując jednocześnie uczucia niezłomnej solidarności narodu polskiego z narodem radzieckim w tej tak ciężkiej dla całej ludzkości chwili.

Kondolencje złożyli członkowie Rady Państwa z Przewodniczącym Aleksandrem Zawadzkim na czele, Wiceprezisi Rady Ministrów, ministrowie, sekretarze KC PZPR, kierownicy Centralnych Urzędów Państwowych, przedstawiciele centralnych władz stronnictw politycznych i organizacji masowych.

Uchwała powzięta na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podała następującą uchwałę powziętą na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR za najwyższe zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają wspomnienie niezapomnianego i wspaniałego kierownictwa całym zwojem kraju, co z kolei wymaga największej żwawości i poświęcenia, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rządu zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych.

Z tego względu orat w celu niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprężenia w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR uważa za konieczne przeprowadzenia szeregu zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego.

I
O przewodniczącym i pierwszych zastępcach przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR

- 1) Mianować przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR O. M. Malenkowa.
- 2) Mianować pierwszym zastępcą przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR L. P. Berię, W. M. Molotowa, N. A. Bulganina, L. M. Kaganowicza.

II
O Prezydium Rady Ministrów ZSRR

- 1) Uznać za konieczne, aby w Radzie Ministrów ZSRR zamiast dwóch organów — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Rady Ministrów ZSRR.
- 2) Ustalić, że w skład Prezydium Rady Ministrów ZSRR wchodzić — przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i pierwsi zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

III
O przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Zalecić na przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR K. J. Woroszyłowa, ewaluując od tych obowiązków N. M. Swiernika.

O sekretarzu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

- 1) Mianować sekretarzem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. Piegowa, mianując go do obowiązków sekretarza KC KPZR.
- 2) Obecnego sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. F. Gordina mianować zastępcą sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

IV
O Ministerstwie Spraw Wewnętrznych ZSRR

Połączyć Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego ZSRR i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR.

Mianować ministrem spraw wewnętrznych ZSRR L. P. Berię.

V
O ministrze i zastępcach ministra spraw zagranicznych ZSRR

- 1) Mianować W. M. Molotowa ministrem spraw zagranicznych ZSRR.
- 2) Mianować pierwszym zastępcą ministra spraw zagranicznych ZSRR A. J. Wyszyńskiego i J. A. Malikę.
- 3) Mianować W. W. Kuzniecowa zastępcą ministra spraw zagranicznych ZSRR.
- 4) Mianować A. J. Wyszyńskiego stałym przedstawicielem ZSRR w ONZ.

VI
O ministrze spraw wojskowych ZSRR i pierwszych zastępcach ministra spraw wojskowych ZSRR

- 1) Mianować marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bulganina ministrem spraw wojskowych ZSRR.
- 2) Mianować pierwszym zastępcą ministra spraw wojskowych ZSRR marszałka Związku Radzieckiego A. M. Wasiliewskiego i marszałka Związku Radzieckiego G. K. Żukowa.

VII
O Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego

Połączyć Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

O ministrze i zastępcach ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR

- 1) Mianować A. I. Mikołajowa ministrem handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR.
- 2) Mianować pierwszym zastępcą ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR I. G. Kabanowa i zastępcami ministra P. N. Kurnyżina i W. G. Zaworonkowa.

VIII
O Ministerstwie Budowy Maszyn

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktowego, Ministerstwo Budowy Maszyn i Narzędzi, Ministerstwo Budowy Maszyn i Inżynierskie i Ministerstwo Budowy Obrabiarek w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn.

O ministrze budowy maszyn

Mianować M. Z. Saburowa ministrem budowy maszyn, ewaluując go do obowiązków przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR.

O Ministerstwie Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich

Połączyć Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych, Ministerstwo Przemysłu Budowy Okrętów, Ministerstwo Budowy Maszyn Ciężkich oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych

w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich.

O ministrze budowy maszyn transportowych i ciężkich
Mianować W. A. Malyszewa ministrem budowy maszyn transportowych i ciężkich.

O Ministerstwie Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego
Połączyć Ministerstwo Elektrowni, Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego i Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności w jedno ministerstwo — Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego.

O ministrze elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego
Mianować M. G. Pierwuchina ministrem elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego.

IX
O przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR

Mianować przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR G. P. Kusiaczenkę.

X
O przewodniczącym Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych

Zalecić N. M. Swernika na przewodniczącego Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, zwalniając od tych obowiązków W. W. Kuzniecowa.

XI
O Prezydium Komitetu Centralnego KPZR i sekretarzach KC KPZR

1) Uznać za konieczne, by w Komitecie Centralnym KPZR zamiast dwóch organów KC — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Komitetu Centralnego KPZR, jak to ustala statut Partii.

2) W celu zapewnienia większej operatywności kierownictwa ustalić obowiązków w liczbie dziesięciu członków i czterech kandydatów.

3) Zatwierdzić następujący skład Prezydium Komitetu Centralnego KPZR:

Członkowie Prezydium KC — G. N. Malenkow, L. P. Beria, W. M. Molotow, K. J. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołajow, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin.

Zastępcy członków Prezydium KC KPZR — N. M. Swernik, P. K. Ponomarenko, L. G. Mielnikow, M. D. Baginow.

4) Wybrać na sekretarzy KC KPZR S. D. Ignatowa, P. N. Popielowa, N. N. Stalina.

5) Uznać za konieczne, by N. S. Chruszczow skłenocował się na pracę w Komitecie Centralnym KPZR w związku z tym zwolnić go od obowiązków pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

6) Powołać sekretarza KC KPZR N. A. Mikołajowa na stanowisko pierwszego sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

7) Zwolnić od obowiązków sekretarza KC KPZR P. K. Ponomarenka i N. G. Ignatowa w związku z przejęciem ich do pracy kierowniczej w Radzie Ministrów ZSRR i L. I. Brzezina — w związku z jego przejściem na stanowisko szefa Zarządu Politycznego Ministerstwa Marynarki Wojennej.

XII
O ewoluacji IV sesji Rady Najwyższej ZSRR

Zwołać w Moskwie IV sesję Rady Najwyższej ZSRR na dzień 14 marca 1953 r. dla rozpatrzenia uchwał powziętych na wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu Centralnego KPZR, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, podlegających zatwierdzeniu przez Radę Najwyższą ZSRR.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Dnia 6 marca 1953 r. o godz. 11.09 odbyło się pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesława Bieruta wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, poświęcone

Powołanie Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

Dnia 6 marca br. o godz. 18 odbyło się w sali posiedzeń Rady Państwa uroczyste posiedzenie Ogólnonarodowego Komitetu Frontu Narodowego z udziałem przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych. Zebrani złożyli hołd pamięci Włodcy naszego społeczeństwa Józefa Stalina w następującym składzie:

- Aleksander Zawadzki — Przewodniczący Rady Państwa — jako przewodniczący Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina
- Jerzy Czarnecki — wiceprezes Rady Ministrów
- Edward Ochab — sekretarz KC PZPR
- Jan Dąbrowski — Marszałek Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
- Prezes Polskiej Akademii Nauk Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL
- Kazimierz Witkiewicz — generał brzozy, wiceminister Obrony Narodowej
- Wiktor Kosiów — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych
- Alfons Musiałowski — przewodniczący ZG Ligii Kobiet
- Jerzy Władysław — przewodniczący Polskiego Komitetu Obronców Pokoju
- Eugenia Krasnowska — wiceprzewodniczący CK SP
- Dominił Horodyski — poseł na Sejm
- Stanisław Nowocin — przewodniczący ZG Związku Młodzieży Polskiej

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Stalina

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podała uroczyste posiedzenie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Stalina. Uchwała brzmiała:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada

Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

Ustać sarkofag z ciałem J. W. Stalina w mauzoleum na Placu Czerwonym obok sarkofagu W. I. Lenina.

Komitet Centralny KPZR i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

STALIN

JEDNO SŁOWO — proste, wielkie i drogie — powtarzają dziś setki milionów ludzi, od Morza Chińskiego po Łabę, i ponad i poza granicami państw kapitalistycznych: STALIN. Jedno słowo — proste, wielkie i drogie — podajemy sobie, my w Polsce i nasi bracia radzieccy w ZSRR, z ust do ust, z serca do serca: STALIN.

Nie ma człowieka na kuli ziemskiej, który by nie znał tego słowa ogromnego i prostego. Rozumieją to słowa proste i jasne, jak światło, nawet miliony umyślnie utrzymywanych w ciemności i analfabetyzmie mieszkańców Indii czy Afryki. Słowo to bowiem, w jakimkolwiek języku wyrażone, oznacza to samo dla każdego, kto już walczył czy jutro będzie walczył o wolność ludzką, o godność ludzką, o sprawiedliwość, rozumny i piękny kształt życia, o pokój i przyjaźń między narodami — o socjalizm.

Słowo to w każdym języku i narzeczcu oznacza to samo: że wyzyskiwani, ciemnieni i głodni są silniejsi od wyzyskiwaczy, ciemniotwórców i pasyżów, pod warunkiem że urobą się w świadomość swej woli i w śmiałość rozwoju społecznego. Słowo to w każdym języku oznacza to samo: że już na 1/3 kuli ziemskiej rozkład zostały kładany kapitalizmu. Słowo to w każdym języku oznacza to samo: że wojnie, przygotowanej przez gąstki kapitalistycznych magnatów, można zapobiec, jeśli narody ujmą w swe ręce sprawę pokoju i będą bronili jej do końca. To proste, ogromne i drogie słowo STALIN oznacza w każdym języku to samo: że nasze, ludzi pracy, będzie zwycięstwo w dziedzinie.

skiego i dla pozostałych narodów budujących socjalizm, a także dla narodów w państwach kapitalistycznych — mogli się przekonać nikczemny groźbom pokoju, socjalizmu i Związku Radzieckiego, jak ogromna fala ludowej miłości otacza na całym świecie imię Stalina i wszystko to, czego Stalina jest standardem. Mogli się przekonać, jak wielką i niezwykłą siłą przedstawia wrodziła głęboko w serca mas ludowych na całym świecie braterska solidarność z Krajem Związkiego Socjalizmu. Braterska solidarność uczuć, pragnień i dążeń.

Więść o ciężkiej chorobie i o śmierci Stalina rozciąła nam serca ostrym głębokim bólem. Z największym smutkiem słuchali policy robotnicy, policy chłopcy, policy inteligenci tragicznej wieści.

Znamy zasmuły się nam oczy.

Prześlalał się serce największego Colowitka naszych czasów i największego przyjaciela ludzkości; wielkiego przyjaciela i umiawnego naczytela narodu polskiego i mas ludowych całego świata; największego obrońcy człowieka i pokoju.

PRZEŚTALO BŁ SERCE Stalina, ale żyje i będzie nieśmiertelny geniusz Stalina i nieśmiertelna sprawa, której Stalin oddał całego swego geniuszu i ofiarując walkę całego swego życia; zwycięzca, zwycięzca będzie i zwycięży sprawa wyzwolenia człowieka i narodów przed jarzma kapitalizmu.

Żyje i żyć będzie dzieło Stalina, współtwórcy pierwszego w świecie państwa robotniczego i chłopów, organizatora zwycięskiego budów-

stwa socjalistycznego, pogromcy fałszywego, budowniczego komunizmu.

Żyją i żyć będą idee i wskazania Józefa Stalina, genialnego kontynuatora wiecznej żywej i zwycięskiej nauki Marksa, Engelsa i Lenina.

Żyje, rośnie już w górę na rusztowaniach stalowych budowli i zwycięży komunizm, którego drogi uchwycyliśmy wyczerpił Stalin w ostatnim swym dziele „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Żyje i zwycięży promienna idea braterskiego współżycia wszystkich narodów świata, które do obrony i zachowania pokoju wyzwał niestrudzenie Stalin.

Żyje, zwycięża i zwyciężał uory bohaterska Partia Lenina-Stalina, pierwsza „brzozydzę szturmu” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Siła większa niż Kiedychów, żelazna żwawość wewnętrzna i jedność. Niezrównalnie związana z masami ludowymi potężnego mocarstwa socjalistycznego, jakim się stał Kraj Rad.

TE PARTIE LENINA-STALINA, będące organizatorem zwycięstw, które uratowały naród polski od zagłady, a całą ludzkość od koszar mas fałszywego; te Partie Lenina-Stalina, które jest siłą przewodnią i kierowniczą potężnego mocarstwa socjalistycznego, będącego ostoją pokoju i postępu, te Partie darczy narodu polski, darczy wszystkie narody już wolne od jarzma kapitalizmu oraz mas pracujące światła, walczące o wolność i pokój — braterska przyjaźń, bezgraniczny zaufaniem i czynnym poparciem.

(DOKONCZENIE NA STR 9)

9 marca — o godz. 12 pogrzeb Józefa Stalina

MOSKWA (PAP). Agencja TASS zamieściła komunikat Komisji dla Zarządzania Pogrzebem i Zarządzania Pogrzebem Józefa Stalina. Komisja podaje:

Pogrzeb Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Władysławowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek, 9 marca br. o godz. 12 w poludnie.

W TYCH DNIACH jakże smutnych i bolesnych dla narodów ZSRR, dla narodu pol-

Czyn produkcyjny mas pracujących Polski dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR o budowie Panteonu-pomnika wieczyste chwale wielkich ludzi Kraju Rad

Ludność pracy miast i wsi polskich składała hołd nieśmiertelnemu Włodarzowi ludu pracującego całego świata i Jezusowi nieśmiertelnej swa szczytowi woli Pańskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącemu Józefowi Stalinowi — wzniesienie pomnika Józefowi Stalinowi, Rozwojowi i nawiązaniu do niego w celu przyspieszenia realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienie sił i zabezpieczenie niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

Masowe zgłaszanie się indywidualnie i zbiorowo do pracy, w zobowiązaniu i poświęceniu robotników i pracowników z całego narodu polskiego, w wykonaniu planów — przez wykorzystanie istniejących i powstających w tym celu wszelkich możliwości — jest wielką powinnością i obowiązkiem każdego z nas. Wobec tego, w celu przyspieszenia realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienia sił i zabezpieczenia niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

Kondolencje kierownika MSZ

W dniu 6 bm. Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Podsekretarz Stanu, Marian Nowosiński, w imieniu Ministerstwa, wyraził kondolencje do rodziny i najbliższym Józefowi Stalinowi, a także do ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Polsce Arktego Sobolewa w związku z jego śmiercią. Kondolencje te zostały wyrażone w imieniu Ministerstwa przez dyplomatów: Edwarda Bartoła, a także w imieniu ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w Warszawie Józefa Stalina.

Komunikat o badaniu anatomico-patologicznym ciała J. W. Stalina

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat o badaniu anatomico-patologicznym ciała J. W. Stalina. Badanie anatomico-patologiczne wykazało duże ognisko wylewu krwiowego w płacie przedniej, w okolicy węzła potylicznego i węzła potylicznego. Ten wylew krwi niszczył ważne części mózgu i spowodował nieodwracalne zaburzenia oddychania i krążenia. Posa wylewu krwi do mózgu stwierdzono znaczny rozrost i obrzęk komory sercowej, lewej i prawej, w kierunku wylewu krwi do mięśnia sercowego, w błonie śluzowej żołądka i jelit, miażdżycę naczyń mózgowych, szczególnie w okolicy naczynek w ściankach naczynek.

Walki w Korei w rejonie Kymhwa

PEKIN (PAP). — Dowództwo narodziło porażki armii ludowych w rejonie Kymhwa. W dniach 20-22 bm. oddziały armii ludowej i chińskiej opanowały ludowych przewodziły w ciągu ubiegłej doby w rejonie Kymhwa i Kwondzi zaczęły walki z nacjonalistami i wojskami amerykańskimi i wojskami amerykańskimi. Nieprzyjacieli w celu jednego punktu, wsparły ogniem artylerijskim, który też z kolei atakowały z powietrza. Wobec tego, w celu przyspieszenia realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienia sił i zabezpieczenia niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

Wyrok na szpęgów USA

PRAGA (PAP). — Przed Sądem Wojennym w Pradze odbył się proces D. Kaskidzi i jej współzawodniczek. Wobec tego, w celu przyspieszenia realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienia sił i zabezpieczenia niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

660 delegatów z 60 krajów

wzięcie udział w konferencji w Oberonie Praskiej WIEDER (PAP). — W końcu bm. odbył się Wzrostu obrady Międzynarodowej Konferencji w Oberonie Praskiej. Wzięcie udział w konferencji w Oberonie Praskiej. Wzięcie udział w konferencji w Oberonie Praskiej.

W kolosowni huty „Kosciuszko” produkująca brzoza i Pasna zobowiązała się do budowy pomnika Józefowi Stalinowi. W kolosowni huty „Kosciuszko” produkująca brzoza i Pasna zobowiązała się do budowy pomnika Józefowi Stalinowi.

W zakładach „Ursus”, wielu robotników podjęło konkretną zobowiązanie. W zakładach „Ursus”, wielu robotników podjęło konkretną zobowiązanie.

Delegat CSR przewodniczącym Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ

GENEWA (PAP). — 3 bm. rozpoczęła się obrady Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ. Na wniosek delegata radzieckiego A. Arutiniana przewodniczącym Komisji wybrano delegata z Związku Radzieckiego, Czesława Gierka.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wzrost walczy w obronie pokoju

Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju. Wzrost walczy w obronie pokoju.

Wieść, która wstrząsnęła Polską

Śmierć Józefa Stalina tak mną wstrząsnęła, że nie jestem w stanie znaleźć słów na wyrażenie tego, co się przeżywało w ciągu tych dni, w które stan Chorego włożył się między życiem i zgonem.

Kim był i czego dokonał Józef Stalin, twórca pierwszego na świecie socjalistycznego państwa, wie każde dziecko.

O zachowaniu pokoju, którego Wielki Zmarły był ostoją i którego pragnął dla wszystkich pracujących ludzi świata, tym usilniej będziemy walczyć.

Maria DĄBROWSKA
pisarka

* * *

Wszyscy ludzie postępu na całym świecie pełni są bólu i smutku. Odszedł od nas człowiek, który nie tylko był Wodzem całego obozu pokoju, lecz którego oczili i kochałi wszyscy prości ludzie całego świata.

Przed nami, przed narodem polskim stoi teraz zadanie, by pamiętając o Jego dziele jeszcze bardziej zewzwać szereg, walczyć o postęp i pokój, jeszcze ofiarniej pracować dla Polski silnej, bogatej, uprzemysłowionej, socjalistycznej, dla Polski, która zapewni szczęście wszystkim swym obywatelom.

prof. Leopold INFELD
członek Prezydium PAN
wiceprzewodniczący Światowej Rady Pokoju.

* * *

Śmierć Józefa Stalina przejmując serdecznym bólem setki milionów ludzi na całym świecie, ludzi zjednoczonych niezłomną wolą utrzymania pokoju, nienawidzących wojny — ludzi obozu pokoju, którego Chorążym był, jest i będzie Stalin.

Każdy uczciwy człowiek, który odczuwa konieczność sprawiedliwości społecznej, równości wszystkich ludzi, braterstwa i pokoju między narodami, każdy uczciwy i niezakłamanym człowiek uświadamia sobie, że partii Lenina-Stalina, że geniuszowi Józefa Stalina zawdzięcza ludzkość, iż coraz bliżej jest zwycięstwo idei wolności i sprawiedliwości społecznej dla wszystkich ludzi na świecie.

Naród nasz odczuwa na równi z bratnimi narodami ZSRR głęboki ból z powodu śmierci Józefa Stalina.

Oddając hołd największemu człowiekowi współczesnej epoki, winniśmy coraz lepiej i głębiej poznać życie, walkę i pracę Józefa Stalina, genialnego uczonoego, wspaniałego budowniczego komunizmu, wielkiego przyjaciela naszego narodu.

Naród nasz pod przewodnictwem partii robotniczej, partii, dla której wzorem jest partia Lenina — Stalina, walczyć będzie o realizację tych wielkich idei, które wleciał w życie Józef Stalin: o postęp, pokój, socjalizm.

prof. dr Stanisław TURSKI
rektor Uniwersytetu Warszawskiego

* * *

Wieść o śmierci towarzysza Stalina przyjąłem ze łzami w oczach, jak wieść o śmierci kogoś bardzo mi bliskiego i drogiego. Zgon towarzysza Stalina to wielki cios dla wszystkich ludzi dobrej woli. Jedyną pociechą w tym wielkim nieszczęściu jest pewność, że dzieło zapoczątkowane przez Lenina, kontynuowane przez Stalina, doprowadzone zostanie do końca. Słowa orędzia KC KPZR i Rządu Rzeczypospolitej upewniły mnie o nieśmiertelność najbardziej ludzkiej i rozumiałej idei komunistycznej, umocniły wiarę w siłę Partii.

Jako aktywistka Zw. Zaw. Prac. Fin. postanowiłam wzmocnić swą pracę agitacyjną i uświadamiającą.

Jadwiga DZIEMIESZKIEWICZ
pracownica Narodowego Banku Polskiego

* * *

Życie i praca Józefa Stalina stały się przepięknym drogowskazem dla wszystkich pracujących ludzi na świecie. Życie Józefa Stalina uczy nas, że właśnie w trudnych i ciężkich momentach należy jeszcze mocniej skupiać swe siły wokół najważniejszych ideologicznych zadań.

Sądzę, że w tych dniach ciężkiej żałoby wśród ludzi pracy, każdy uczciwy architekt i urbanista w Polsce najpoważniej postanowie zwiększyć swe wysiłki i pogłębić swój stosunek do pracy nad rozwojem socjalistycznej architektury i urbanistyki w naszym kraju. Bo to jest nasz patriotyczny wkład w ogólnoludzkie dzieło budowy pokoju i solidarności międzynarodowej, w dzieło, które swym geniuszem, swą wielką pracą i gorącym uczuciem wznosił i ochraniał nieodżałowany Wielki Stalin.

arch. Zygmunt SKIBNIEWSKI
poseł na Sejm
dyr. Biura Urbanistyki Warszawskiej

Spotkało nas wielkie nieszczęście. Zmarł Stalin, zmarł człowiek, któremu Polska zawdzięcza Wyzwolenie i drogę do lepszej przyszłości. Zmarł nasz wielki przyjaciel i nauczyciel — przyjaciel i nauczyciel ludzi pracy na całym świecie. Łączymy się z smutkiem z ludźmi radzieckimi, ze wszystkimi, których Stalin osierocił.

My, budowniczości nowej Warszawy — wypełniając wskazania naszej Partii i Rządu, opierając się na wskazaniach Pierwszego Budowniczego Polski Bolesława Bieruta — dołożymy wszelkich starań, by mimo smutku i żalu ciągle iść naprzód i zwyciężać.

Towarzysze budowlani! Niech nasza coraz lepsza i ofiarniejsza praca będzie dowodem, że w pełni i z honorami wypełnimy wskazania Partii i Rządu Ludowego.

Józef MARKOW — murarz
poseł na Sejm

* * *

Śmierć Józefa Stalina — Wielkiego Wodza i Nauczyciela narodu radzieckiego stanowi dlań stratę tak ciężką, że trudno po prostu uświadomić sobie żal, jaki ogarnął w tej chwili cały Związek Radziecki.

Gorące i pełne głębokiego zrozumienia tej straty współczucie niechaj będzie szczerym dowodem naszej prawdziwie serdecznej myśli, w jakiej się łączymy z ludźmi radzieckimi w momencie, kiedy chyła czoła przed trumną swego wielkiego przywódcy.

Ze swej strony pragnę uczuciu temu dać wyraz szczególnie mocny, jako związane ze społeczeństwem radzieckim i sztuką narodów ZSRR bardzo bliskimi wezłami artystycznymi.

Ewa BANDROWSKA-TURSKA
artystka opery

* * *

Śmierć Stalina odczuwamy jako nieszczęście, które spotkało nasz naród i całą postępową ludzkość; jako nieszczęście, które spotkało każdego z nas z osobna.

Odszedł jeden z największych geniuszów ludzkości, największy człowiek wśród współczesnych. Niesposób — w tej bolesnej chwili — objąć umysłem ogromu Jego zasług: wszystko co szlachetne, co wzniosłe, co służy postępowi i dobru człowieka pracy — łączy się nierozdzielnie z Jego imieniem; gdy mówimy słowo „pokój”, myślimy o Stalinie, gdy mówimy o wyzwoleniu spod jarzma hitlerowskiego, myślimy o Stalinie, gdy mówimy o postępie, o sprawiedliwości społecznej, o lepszym jutrze ludzkości — myślimy o Stalinie...

prof. dr Kazimierz KURATOWSKI
członek Prezydium PAN
prezes Polskiego Tow. Matematycznego

* * *

Smutek i żałoba spadła na nas i na młodzież całego świata. Umarł Stalin — wielki przyjaciel i najlepszy opiekun.

My, ZMP-owcy z warszawskich budów, wierni ideom Wielkiego Stalina, będziemy zawsze pamiętać o obowiązkach, jakie na nas spoczywają. Zawsze będziemy pracować dla dobra naszej ukończonej, ludowej ojczyzny — nazwanej przez Stalina jedną ze „szturmowych brygad socjalizmu”.

Bolesław ZIARNO, betoniarz z Muranowa
brygadziśta młodzieżowego zespołu im. Janka Kruskiego

* * *

Zgon Józefa Stalina, Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela narodu polskiego, wstrząsnął sercem każdego nauczyciela-patrioty. Dzięki Jego nieśmiertelnemu geniuszowi ojczyzna nasza wyzwoliła się z jarzma nie-

woli hitlerowskiej, dzięki Niemu budujemy dziś nowe szkoły, rozwijamy system oświaty do granic, o których marzyć nie mogli najlepší synowie przeszłych i współczesnych pokoleń. Dzięki Niemu setki tysięcy dzieci robotników i chłopów polskich mają możność zdobywać wyższe wykształcenie. Tę prawdę rozumią dziś miliony uczący się młodzieży, stułepiędziesiątletnia armia nauczycieli, naukowców i oświatowców, rozumia ją każdy uczący człowiek.

W tej smutnej dla całej ludzkości chwili pragniemy serdecznie i gorąco uścisnąć bratnie dłonie naszych kolegów w Związku Radzieckim i złożyć im z serca płynące zapewnienie, że z jeszcze większą wiarą i entuzjazmem wychowywać będziemy młodzież polską w myśl wskazań Wielkiego Stalina.

Wychowując nowego socjalistycznego człowieka, jeszcze intensywniej rozwijając i pielęgnując będziemy uczucia gorącej przyjaźni do narodów Kraju Rad, do jego kultury i twórczości oraz do wszystkich ludów wolności i pokój milujących. Wiemy, że właśnie teraz, wysięj niż kiedykolwiek przedtem, trzeba uwielokrotnić nasze wysiłki, by podnieść poziom pracy wszystkich szkół, wzmocnić energią naszą młodzież, podnieść poziom ideologiczny każdego z nas w walce o te ideały, które były treścią i celem bohaterstwa życia Józefa Stalina.

Jesteśmy pewni, że wypełnimy nasze zobowiązania idąc niezłomnie drogą, którą nam wskazał XIX Zjazd KPZR, którą nam wskazuje PZER i Jej Przewodniczący, wierny uczeń Stalina Bolesław Bierut.

Czcząc Wielkiego Wodza narodów radzieckich, największego nauczyciela świata, nieśmiertelnego kontynuatora dzieła Marksa, Engelsa i Lenina, przyrzekamy, że ze wszystkich sił pracować będziemy dla pełnej realizacji idei pokoju, wolności i postępu.

EUSTACHY KUROCZKO
przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Nauczycielistwa Polskiego.

* * *

Jeszcze dwa miesiące temu widzieliśmy Józefa Stalina w Moskwie. Nasze serca przepełniła radość i dumna, że był na koncercie, w którym my też brałny udział. W pamięci mamy Jego madrą, dobrą twarz, gdy ze swej łowy, uśmiechając się zyczliwie, oklaskiwał nasz występ. To spotkanie było dla nas najradoszniejszym przytęciem, było podjętą do wydobycia z siebie wszystkich naszych możliwości artystycznych.

Tym boleśnie przyjąłmy wiadomość o Jego ciężkiej chorobie, śledząc z niepokojem każdy komunikat z Moskwy. Tym głębiej jest nasz smutek z powodu Jego śmierci. Odszedł Wódz wszystkich ludzi postępu i pokoju. Odszedł człowiek, wielki przyjaciel młodzieży, którego tak bardzo kochałmy. Ze czcią i miłością realizować będziemy Jego nauki, starając się swą pracą przyczynić do rozwoju polskiej kultury narodowej.

W imieniu Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Mazowsze”
Tadusz SYGIEŹYNSKI — kierownik artystyczny.

* * *

„Nadeszła tragiczna wieść, przed którą broniliśmy się z całego serca. Bolesnie i głęboko osobiście każdy z nas przeżywa te ciężkie dni.

Prześlą pracować potężny mózg Wodza postępowej ludzkości, przestało bić serce Ojca wielkiej rodziny walczących o zwycięstwo sprawiedliwości społecznej na świecie.

Potęga myśli i siła miłości dla wielkiej sprawy socjalizmu. Zmarły współtowarzysz Lenina natchnął, nasycił, a jednocześnie — zahartował umysły milionowych zastępów ludzi całego świata. Dlatego każdy z nas, Polaków, którzy przyzwamy boleśnie czas żałoby, każdy z nas tym lepiej uczci pamięć wielkiego przyjaciela naszego narodu, im bardziej poświęci się dziełu budowy, obrony i zwycięstwa socjalizmu w Polsce.

Bowiem sprawa socjalizmu w każdym kraju, to niezbędna częśćka dzieła, któremu Józef Stalin poświęcił całe swe życie — to częśćka Komunizmu.

Władysław DASZEWSKI
scenograf

* * *

Wiadomość o śmierci towarzysza Józefa Stalina wstrząsnęła mną do głębi. Nie mogłam uwierzyć, że przestało bić to serce, które całym życiem wykazywało tyle miłości dla człowieka.

Goniusz Józefa Stalina i Jego nauka będą przyświecać nam, ludzkości. Jego życie, Jego praca wleciona w przebudowę świata, będą nieśmiertelne.

Maria ZAWADZKA
nauczycielka szkoły podstawowej nr 36 w Warszawie

Warszawa w żałobie

We wszystkich warszawskich zakładach pracy odbyły się żałobne akademie.

Przed redukcjami dzieńników zbierali się tłumy przechodźców czekające na wiadomości. Przed gmachem Ambasady Radzieckiej bezustannie podjeżdżały eury z przedstawicielami korpusu dyplomatycznego, delega-

czkami partii, związków, urzędów; zbiegali się ulicami kolejni milosznicy Warszawy, którzy w imieniu swoich i swych towarzyszy pracy czy studiów przesyłali słowa, za pośrednictwem Ambasady, wyraz szacunku, braterskiego współczucia ludziom radzieckim osieroczoną przez śmierć Wielkiego Stalina.

Bolesna wieść spowodowała kłębny żałobny śpiew na warszawskich domach mieszkalnych i urzędach. Rękę płakawą wstał zasnuty mgłą, zapłakany deucecz. Ludzie snuli się po ulicach smutni i przypiębleni.

Kto się chociaż konwulsywnie radziocię, nie potrzebował odpowiedzieć pytań. Żałobna powroda przesłaniała z uczuciami twarz.